

Cartea lui Daniel – Numărul șaptezeci și șapte

Dezvăluirea paralelei profetice: Adventismul laodicean în 1863 și tipologia biblică

Jeff Pippenger

2024-02-10

Răzvrătirea adventismului laodicean din 1863 a fost prefigurată prin blestemul rostit împotriva rezidirii Ierihonului.

Na Iosua a ɔkae kyereɛ wɔn ntam saa bere no mu se: Nnome nka onipa no wɔ Awurade anim, a ɔbesɔre akosan akyekye kurow yi Yeriko; ne mmakan ba na ɔde beto ne fapem, na ne ba kumaa mu na ɔde besisi n'apon ano. Iosua 6:26.

Rebeliunea adventismului laodicean din 1863 a fost prefigurată prin faptul că ziditorii au lepădat piatra din capul unghiului.

Jesus le zice: „N-ați citit niciodată în Scripturi: «Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie piatra din capul unghiului; Domnul a făcut lucrul acesta, și este minunat în ochii noștri»? De aceea vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unui neam care va aduce roadele ei.” Matei 21:42, 43.

Răzvrătirea adventismului laodicean din 1863 a fost prefigurată prin vițelul de aur al lui Aaron.

Jer su mi rekli: Načini nam bogove koji će ici pred nama; jer za ovoga Mojsija, čovjeka koji nas je izveo iz zemlje egipatske, ne znamo šta je s njim bilo. I rekoh im: Ko god ima zlata, neka ga skine sa sebe. Tako mi ga dadoše; tada ga bacih u vatru, i izade ovo tele. A kad Mojsije vidje da je narod go; (jer ga je Aron obnažio na sramotu među njegovim neprijateljima). Izlazak 32:23–25.

Răzvrătirea adventismului laodicean din 1863 a fost prefigurată prin cei doi viței de aur ai lui Ieroboam.

Dacă poporul acesta se va sui să aducă jertfe în Casa Domnului, la Ierusalim, inima acestui popor se va întoarce iarăși către domnul său, către Roboam, împăratul lui Iuda; și mă vor ucide și se vor întoarce iarăși la Roboam, împăratul lui Iuda. Atunci împăratul s-a sfătuit și a făcut doi viței de aur și le-a zis: Este prea mult pentru voi să vă suiți la Ierusalim; iată dumnezeii tăi, Israele, care te-au scos din țara Egiptului. Și a așezat pe unul în Betel, iar pe celălalt l-a pus în Dan. 1 Împărați 12:27–29.

Răzvrătirea adventismului laodicean din 1863 a fost prefigurată de profetul din Iuda care a murit între măgar și leu.

Și s-a întâmplat că, după ce a mâncat pâine și după ce a băut, i-a înșeuat măgarul, adică pentru prorocul pe care îl adusese înapoi. Și, după ce acesta a plecat, l-a întâlnit pe drum un leu și l-a omorât; iar trupul lui a fost aruncat în drum, și măgarul stătea lângă el, și leul de asemenea

stătea lângă trup. 1 Împărați 13:23, 24.

Răzvrătirea adventismului laodicean din 1863 a fost prefigurată prin a zecea încercare a vechiului Israel, care a marcat începutul rătăcirii lui în pustie.

Dar, pe cât de adevărat este că Eu sunt viu, tot pământul va fi umplut de slava Domnului. Pentru că toți bărbații aceia care au văzut slava Mea și minunile Mele pe care le-am făcut în Egipt și în pustiu, și M-au ispitit acum de zece ori și n-au ascultat de glasul Meu, cu siguranță nu vor vedea țara pe care am jurat-o părinților lor și niciunul dintre cei ce M-au provocat nu o va vedea. Dar pe robul Meu Caleb, pentru că a avut cu el un alt duh și M-a urmat pe deplin, îl voi aduce în țara în care a intrat, iar sămânța lui o va stăpâni. Numeri 14:21–23.

Apostolul Pavel a învățat:

Iar toate aceste lucruri li s-au întâmplat ca pilde și au fost scrise spre avertizarea noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor. 1 Corinteni 10:11.

Comentând asupra aceluiași principiu profetic, sora White a spus:

«Пайғамбарони қадим ҳар яке камтар барои замони худ сухан гуфтаанд, назар ба замони мо, ба тавре ки нубуввати онҳо барои мо амалқунанда аст. “Акнун ҳамаи ин чизҳо ба онҳо ҳамчун намунаҳо рӯй доданд; ва барои панду андарзи мо навишта шудаанд, ки бар мо охирҳои чаҳон фаро расидааст.” 1 Қўринтиён 10:11. “На ба худи онҳо, балки ба мо онҳо ин чизҳоро хизмат мекарданд, ки ҳоло ба шумо аз қониби онҳое хабар дода шудаанд, ки бо Рӯҳулқудси аз осмон фиристодашуда ба шумо Инчилро мавъиза кардаанд; чизҳое ки фариштагон орзу доранд ба онҳо назар афкананд.” 1 Петрус 1:12....»

„Biblia și-a adunat și și-a strâns laolaltă comorile pentru această ultimă generație. Toate marile evenimente și toate tranzacțiile solemne ale istoriei Vechiului Testament s-au repetat și se repetă în biserică în aceste ultime zile.” Selected Messages, cartea 3, 338, 339.

Potrivit lui Isaia, mesajul ploii târzii este un mesaj, căci el arată că cei răi vor refuza să-l asculte și descrie acel mesaj ca fiind „poruncă peste poruncă”.

Koho bude vyučovat poznání a koho přivede k porozumění nauce? Ty, kdo jsou odstaveni od mléka a odtrženi od prsů. Neboť příkaz musí být na příkaz, příkaz na příkaz; rádek na rádek, rádek na rádek; tu trochu a tam trochu. Ano, bude mluvit k tomuto lidu koktavými rty a cizím jazykem. Jim řekl: Toto je odpočínutí, v němž můžete dopřát odpočínutí unavenému; a toto je občerstvení. Ale nechtěli slyšet. A tak se jim slovo Hospodinovo stalo příkazem na příkaz, příkazem na příkaz; řádkem na rádek, řádkem na rádek; tu trochu a tam trochu; aby šli a padli nazad, byli zlomeni, polapeni do léčky a zajati. Izajáš 28,9–13.

Dintre cele șase linii pe care tocmai le-am identificat, și există, desigur, și altele pe care nu le-am indicat, una subliniază anul 1863, ca sfârșit al unei încercări progresive care a condus la rătăcirea în pustie. Două subliniază faptul că un fost popor al legământului este trecut cu vederea și înlocuit de un nou popor ales. Una marchează un blestem pentru reconstruirea a ceva ce fusese destinat să rămână distrus și părăsit sub blestemul lui Dumnezeu, așa cum era, iar alta marchează un blestem pentru întoarcerea acolo unde îți fusese interzis să mergi. Două oferă exemple de contrafaceri ale

celor două table ale Celor Zece Porunci, care reprezentau cele două table ale lui Habacuc.

Відлиті тельці Аарона та Єровоама являють собою підроблений образ ревнощів, який уособлював підроблену карту 1863 року. Коли їх зводять разом, два свідки — Аарон і Єровоам — навчають, що дві таблиці Авакума означають одну таблицю, так само як дві скрижалі Десяти Заповідей являють один Закон Божий. Разом вони стають одним символом, що складається з двох, коли їх поєднано. Та сама пророча динаміка двох скрижалей Закону Божого існує і в двох таблицях Авакума, і разом підробки Аарона та Єровоама звертаються до цього пророчого явища.

Prima generație a adventismului a fost tipificată prin chipul geloziei din Ezechiel, capitolul opt. Viziunea care începe în ziua a cincea, a lunii a șasea, în anul al șaselea, în capitolul opt din Ezechiel, continuă în capitolul nouă, unde este reprezentată sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii. Când abordează ilustrarea sigilării din capitolul nouă, sora White include atributul caracterului lui Dumnezeu care arată că în a treia și a patra generație Dumnezeu îi judecă pe cei neascultători. Prin urmare, ea încorporează adevărul asociat în mod direct cu porunca a doua, care este porunca ce interzice închinarea la idoli, precum vițeii de aur ai lui Aaron și ai lui Ieroboam.

«Եվ նա կանչեց այն մարդուն, որ բեհեզ էր հազել, և որի կողքին գրագրի թանաքամանն էր. և Տերն ասաց նրան. Անցիր քաղաքի միջով, Երուսաղեմի միջով, և նշան դրու այն մարդկանց ճակատներին, որոնք հառաչում ու ողբում են այն բոլոր պղծությունների համար, որ կատարվում են նրա մեջ: Իսկ մյուսներին նա ասաց իմ լսելիս. Գնացե՛ք նրա հետևից քաղաքի միջով և զարկե՛ք. ձեր աչքը թող չխնայի, և մի՛ գրացեք. իսպառ սպանեցե՛ք ծերին ու երիտասարդին, կույսերին, փոքրիկ երեխաներին ու կանանց. բայց մի՛ մոտեցեք որևէ մարդու, որի վրա նշանն է. և սկսե՛ք Իմ սրբարանից: Այն ժամանակ նրանք սկսեցին այն ծերերից, որոնք տան առաջ էին»:

“Isus este pe punctul de a părăsi tronul îndurării din sanctuarul ceresc, pentru a Se îmbrăca în veșmintele răzbunării și a-Și revărsa mânia prin judecăți asupra acelor care nu au răspuns luminii pe care le-a dat-o Dumnezeu. «Pentru că împotriva unei fapte rele sentința nu se aduce repede la îndeplinire, de aceea inima fiilor oamenilor este pe deplin hotărâtă în ei să facă răul.» În loc să fie înmuiți de răbdarea și lunga îngăduință pe care Domnul le-a arătat-o, aceia care nu se tem de Dumnezeu și nu iubesc adevărul își împietresc inimile pe calea lor rea. Dar există limite chiar și pentru îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu, iar mulți depășesc aceste hotare. Ei au trecut dincolo de limitele harului, și de aceea Dumnezeu trebuie să intervină și să-Și apere propria onoare.”

“Despre amoriți, Domnul a spus: „În al patrulea neam se vor întoarce aici; căci nelegiuirea amoriților nu și-a atins încă deplina măsură.” Deși acest neam se remarcă prin idolatria și stricăciunea sa, el nu umpluse încă paharul nelegiurii sale, iar Dumnezeu nu avea să poruncească nimicirea lui deplină. Poporul trebuia să vadă puterea divină manifestată într-un mod vădit, pentru ca să rămână fără scuză. Creatorul cel plin de îndurare era dispus să le îngăduie nelegiuirea până la al patrulea neam. Apoi, dacă nu se vedea nicio schimbare în bine, judecățile Lui aveau să cadă asupra lor.”

„Cu o exactitate fără greș, Cel Infinit ține încă o socoteală cu toate neamurile. Câtă vreme mila Sa este oferită prin chemări la pocăință, această socoteală va rămâne deschisă; dar când cifrele ating o anumită măsură pe care Dumnezeu a hotărât-o, începe lucrarea mâniei Sale. Socoteala este închisă. Răbdarea divină încetează. Nu mai există nicio mijlocire a milei în favoarea lor.”

„Profetul, privind de-a lungul veacurilor, a avut acest timp înfățișat înaintea viziunii sale. Națiunile acestei epoci au fost beneficiarele unor îndurări fără precedent. Cele mai alese binecuvântări ale cerului le-au fost dăruite, dar împotriva lor stau scrise mândria sporită, lăcomia, idolatria, disprețul față de Dumnezeu și o josnică nerecunoștință. Ele își închid cu repeziciune socoteala cu Dumnezeu.”

„Dar ceea ce mă face să tremur este faptul că aceia care au avut cea mai mare lumină și cele mai mari privilegii s-au contaminat prin nelegiuirea dominantă. Influențați de cei nelegiuși din jurul lor, mulți, chiar și dintre aceia care mărturisesc adevărul, s-au răcit și sunt purtați la vale de curentul puternic al răului. Disprețul general aruncat asupra adevăratei evlavii și sfințeniei îi face pe aceia care nu se leagă strâns de Dumnezeu să-și piardă respectul față de Legea Sa. Dacă ar urma lumina și ar asculta de adevăr din inimă, această Lege sfântă li s-ar părea cu atât mai prețioasă cu cât este astfel disprețuită și înlăturată. Pe măsură ce lipsa de respect față de Legea lui Dumnezeu devine tot mai evidentă, linia de demarcație dintre păzitorii ei și lume devine tot mai distinctă. Iubirea pentru preceptele divine crește într-o categorie pe măsură ce disprețul față de ele crește într-o altă categorie.

„Criza se apropie cu repeziciune. Cifrele care sporesc rapid arată că vremea cercetării lui Dumnezeu este aproape sosită. Deși Se îndură să pedepsească, totuși El va pedepsi, și încă degrabă. Cei care umblă în lumină vor vedea semnele primejdiei care se apropie; dar nu trebuie să stea liniștiți, într-o așteptare nepăsătoare a pieirii, mângâindu-se cu credința că Dumnezeu Își va adăposti poporul în ziua cercetării. Nicidecum. Ei ar trebui să-și dea seama că este datoria lor să lucreze cu sârguință pentru a-i salva pe alții, privind cu o credință puternică la Dumnezeu pentru ajutor. „Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.””

„Plămădeala evlaviei nu și-a pierdut cu totul puterea. În vremea când primejdia și deprimarea bisericii sunt cele mai mari, mica ceată care stă în lumină va suspina și va striga din pricina urâciunilor care se săvârșesc în țară. Dar mai ales rugăciunile lor se vor înălța în favoarea bisericii, deoarece membrii ei se poartă după chipul lumii.

„Starostne molitve ove vjerne manjine neće biti uzaludne. Kada Gospod iziđe kao osvetnik, On će također doći kao zaštitnik sviju onih koji su sačuvali vjeru u njezinoj čistoći i održali se neokaljanima od svijeta. Upravo je u to vrijeme Bog obećao da će osvetiti svoje izabrane, koji Mu vape dan i noć, premda ih dugo podnosi.“

“Porunca este: «Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și pune un semn pe frunțile oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc în mijlocul lui.» Aceștia, cei ce suspinau și gemeau, vestiseră cuvintele vieții; muștraseră, sfătuiseră și stăruiseră cu rugăminți. Unii dintre cei care Îl dezonoraseră pe Dumnezeu s-au pocăit și și-au smerit inimile înaintea Lui. Dar slava Domnului se depărtase de Israel; deși mulți continuau încă formele religiei, puterea și prezența Sa lipseau.” Testimonies, volumul 5,

Pentru a împărți în mod corect vedenia sigilării, așa cum este prezentată de Ezechiel, este esențial să înțelegem cele patru generații ale adventismului. Sora White începe pasajul pe care l-am ales printr-o referire directă la capitolul nouă din Ezechiel, iar porțiunea pe care am selectat-o se încheie, de asemenea, cu o referire directă la capitolul nouă din Ezechiel. În pasaj, ea spune despre Ezechiel: „Profetul, privind de-a lungul veacurilor, a avut acest timp prezentat înaintea viziunii sale.” Ezechiel a văzut împrejurările care au loc în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii.

În articolul precedent am identificat, prin trei pasaje specifice din Spiritul Profeției, că „bețivii lui Efraim” ai lui Isaia, care în acest pasaj sunt identificați drept „bătrâni” și care, în ambele pasaje, reprezintă conducerea Ierusalimului (Adventismul), nu pot vedea că urmează să aibă loc o manifestare puternică a puterii lui Dumnezeu, ca în anii de odinioară. În acest pasaj, însăși manifestarea puterii lui Dumnezeu pe care ei refuză să o vadă va avea loc ca parte a judecății divine aduse asupra lor, căci se afirmă că „poporul trebuia să vadă puterea divină manifestată într-un mod evident, pentru ca să rămână fără scuză”.

Adventismul laodicean refuză să vadă manifestarea ploii târzii care a început să stropască la 11 septembrie 2001, dar va vedea apogeul acelei ploi când mesajul Strigătului de la Miezul Noptii va fi repetat în zilele de pe urmă. Acel mesaj este Islamul celei de-a treia Vai. Oare nu conducerea Israelului antic, care tocmai Își răstignise Mesia, a privit cum Duhul Sfânt a fost revărsat la Cincizecime?

Pasajul identifică biserica, care, potrivit contextului, este reprezentată de Ezechiel ca Ierusalimul, iar membrii dinlăuntrul bisericii (Ierusalimului) sunt puși în contrast cu o „mică adunare”, care sunt de asemenea identificați drept cei „ce umblă în lumină” și sunt „cei puțini credincioși”. Biblia învață că „mulți” sunt chemați, dar „puțini” sunt aleși. Subiectul pasajului include mânia lui Dumnezeu, care este adusă asupra poporului Său. Poporul și-a atras judecata asupra sa, însă Dumnezeu subliniază în mod precis că îngerii Săi sunt cei care împlinesc lucrarea nimicirii. Dumnezeu nu minte niciodată și a făgăduit că El este Cel ce cercetează nelegiuirea oamenilor până la al treilea și al patrulea neam. A atribui executarea judecății oricui altcuiva decât lui Dumnezeu înseamnă a-I tăgădui caracterul și a sugera că El este un mincinos.

Pasajul arată că, atunci când îngerii nimicitori din Ezechiel încep să treacă prin Ierusalim, atunci „începe lucrarea mâniei Sale”. Mânia lui Dumnezeu începe cu Ierusalimul, care este biserica Sa, adică adventismul laodicean.

Căci a venit vremea ca judecata să înceapă de la casa lui Dumnezeu; și, dacă începe mai întâi de la noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu? 1 Petru 4:17.

La colère de Dieu est accomplie par les anges de Dieu, et lorsque leur œuvre commence, il leur est ordonné de « frapper », tous, et que « votre œil soit sans pitié, et n'ayez point compassion : tuez jusqu'à l'extermination vieillards et jeunes gens, vierges, petits enfants et femmes ; mais n'approchez d'aucun homme sur qui est la marque ; et commencez par Mon sanctuaire ». La colère

de Dieu est exécutée par des anges saints, et le point que nous voulons ici identifier est que le commencement du ministère de la colère de Dieu s'accomplit à la quatrième génération.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Și va fi în ziua jertfei Domnului, că voi pedepsi pe căpetenii și pe fiii împăratului, și pe toți cei ce sunt îmbrăcați cu veșmânt străin. În aceeași zi voi pedepsi și pe toți cei ce sar peste prag, care umplu casele stăpânilor lor cu silnicie și înșelăciune. Și va fi în ziua aceea, zice Domnul, că se va auzi un strigăt de la Poarta Peștilor, și un urlet din al Doilea Cartier, și un mare prăbuș dinspre dealuri. Urlați, locuitori ai Makteshului, căci tot poporul negustoresc este nimicit; toți cei ce poartă argint sunt stârpiți. Și va fi în vremea aceea că voi cerceta Ierusalimul cu făclii și voi pedepsi pe oamenii care stau liniștiți pe drojdiile lor, care zic în inima lor: Domnul nu va face nici bine, nici rău. Țefania 1:8–12.